

stulle være videnskabelige Forelæsninger, medens de andre mere tage Hensyn til praktiske Formaal. Hvad specielt angaaer Foredragene over Tilbedning og Afledning af Vand samt om Opvarming og Ventilation, skal jeg bemærke, at det kun er paatænkt at holde saadanne hvert andet Aar. De nævnte Gjenstande gribe desuden paa mange Maader ind i Livet, og det kan derfor være overordentlig vigtigt for Alle at have Leilighed til at høre en sagkyndig Fremstilling baade af Naturlovene og af de rette Midler, hvorved man behersker Naturens Kræfter. Jeg skal ikke nærmere gaae ind paa at vise, at den enkelte Forelæsning kan være nødvendig, men det forekommer mig, at man let kan indsee, at der paa forskjellige Steder kan være Trang til Forelæsninger, som tilsyneladende have een Gjenstand, men som dog kunne være Gjenstand for en ganske forskjellig Behandlingsmaade, have et forskjellig Udgangspunkt, en forskjellig Aand. — Hvad der med Hensyn til § 5 er bemærket om Kvæsturen, skal jeg ganske vist beholde i Minde, thi det er ogsaa min Overbevisning, at jo mere man kan samle Kultusministeriets Pengevæsen under een Administration, især naar denne er saaledes som Kvæsturbestyrelsen, desto bedre vil det være. — Endnu har jeg kun tilbage at svare en af de første ærede Talere (E. W. Rimestad), der i Anledning af § 3 hittede Noget om et Opflag angaaende de Konfurrenceforelæsninger, som nylig ere holdte. Jeg vilde naturligviis helst have ønsket, at min Forgænger i Ministeriet, Konseilspræsidenten, havde været tilstede for at svare herpaa; selv har jeg ikke Andet at svare dertil, end at Konkurrencen, som bekjendt, er afholdt, og at dens Virkning nu er afgjort.

J. A. Hansen: Der er allerede af flere Talere gjort gjældende, hvilken Betydning det har, at dette Forslag til Lov gaaer ud paa at forandre Sædtillæget saaledes, at det for Fremtiden bliver bestemt paa den Maade, som findes anført i Loven af 19de Februar 1861, istedetfor som i Loven af 12te Januar 1858, og det forekommer mig klart og tydeligt udviklet, at der i det foreliggende Lovudkast er indeholdt en Lønningsforbedring, medens der i Motiverne siges, at „Ministeriet ikke har

funnet ffønne, at Livs- og Værbiforholdene, siden de Lønningslove bleve givne, om hvis Gjennemsyn der her er Tale, have forandret sig saaledes, at der nu kræves nogen gennemgaaende Forhøielse af de ved bemeldte Love bestemte Lønninger.“ Ministeriet har altfaa fundet, at der i Livsforholdene ikke er nogen Grund til at forhøie Lønningerne, men ikke destomindre foreslaaer det dog en Forhøielse, ene og alene for at bringe Sædtillæget til at blive det samme for dem, som for andre Lønninger. Det havde nu været meget ønskeligt, at den ærede Minister, naar han erkjendte, at der ikke var Grund til en Lønningsforhøielse, noget havde nedsat Lønningsfakterne i dette Lovudkast fra hvad der er bestemt i Loven af 1858, for derigjennem at bringe Balance tilstede; men det har den ærede Minister ikke gjort. Han siger i Motiverne, at han troer, at denne Vigtighedsbestræbelse er tilstrækkelig til at begrunde og berettige den Forhøielse, hvorom her kan blive Tale, og den ærede Minister har nylig ganske kort ligeoverfor de Indvendinger, der vare gjorte herimod, fremhævet, at det, der her var Tale om, kun var en „ganske lille“ Gageforhøielse. For at det kan staae klart for de Herrer, som maastee ikke selv have havt Leilighed til at eftersee, om dette er en saa „ganske lille“ Gageforhøielse, skal jeg tillade mig at meddele nogle Oplysninger, jeg har noteret. Ifølge Loven af 12te Januar 1858 ville de Embedsmænd, for hvis Lønning her er givet Bestemmelse, ikke faae nogen som helst Gageforhøielse paa Grund af Sædberegningen, naar Sædpriserne i Gjennemsnit ikke overstige 5 Rd. Saasnart Gjennemsnitsprisen for de 4 Sædarter kun er 5 Rd. eller derunder, vil der ikke blive en Skillings Udbetaling til de Paagjældende paa Grund af Sædberegning; men dersom det foreliggende Lovudkast vedtages, vil der, naar Gjennemsnitsprisen bliver 5 Rd., paa en Løn af 2000 Rd. være at udbetale et Tillæg af 162 Rd. 3 Mk. Hvorvidt denne Forhøielse nu kan kaldes saa ganske lille, skal jeg henstille til de ærede Medlemmers Bedømmelse. Efterføm. Gagerne falde under 2000 Rd., bliver Forhøielsen forholdviis større. Jeg skal saaledes nævne, at naar Gagen beløber sig til 1000 Rd., vil Forhøielsen imellem